

[K] **“WEG MET HET ANGLOCENTRISME IN DE POPMUZIEK”. EEN KWARTEEUW NOORDERSLAG/EUROSONIC**

Feeststemming in Groningen: Noorderslag/EuroSonic, het grootste en belangrijkste showcasefestival voor popmuziek in Europa, vierde onlangs zijn vijftiendwintigste verjaardag. Gespreid over drie avonden en achtentwintig podia op wandelafstand van elkaar, traden er zo'n tweehonderd zestig pop-, rock- en dancebands op. Dat deden ze in de hoop een internationale doorbraak te forceren of op zijn minst hun actieradius uit te breiden.

Het is een publiek geheim dat muzikanten uit een klein land, zoals België, slechts kunnen overleven op voorwaarde dat ze de landsgrenzen oversteken en elders speelkansen weten af te dwingen. Noorderslag, in 1986 begonnen als een vriendschappelijke competitie tussen bandjes van boven en onder de Moerdijk, biedt vooral een staalkaart van de Nederlandse popmuziek. In 1995 raakten de initiatiefnemers echter in de ban van de pan-Europese gedachte en vanaf 1999 zou het festival worden voorafgegaan door EuroSonic. Sindsdien zijn beide evenementen in één weekend gebundeld en staan ze bekend als dé plek waar muzikale ontdekkingsreizigers op zoek gaan naar de pophelden van morgen.

Heel wat bekende artiesten schreven het eerste hoofdstuk van hun internationale carrière ooit in een zaaltje in Groningen. Onder hen: Franz Ferdinand, The Raveonettes, The Magic Numbers, White Lies, Blood Red Shoes, Editors, Ojos de Brujo, Phoenix, José González, The XX en The Libertines. Dat vorig jaar alle beschikbare kaartjes voor EuroSonic in minder dan 24 uur de deur uit gingen, zegt iets over de aantrekkingskracht van het evenement. Gezaghebbende bladen als het Britse *NME* of het Franse *Les Inrockuptibles* beschouwen het festival niet toevallig als “de voornaamste referentie voor jong Europees talent.”

Tijdens het festival loopt overdag in cultuurcentrum De Oosterpoort een druk bijgewoonde conferentie, waar de belangrijkste spelers uit de Europese muziekindustrie aan deelnemen. Tijdens lezingen en paneldiscussies wisselen zo'n 2800 platenbonzen, managers, bookingsagenten, journalisten en radiomensen er van gedachten

over de jongste ontwikkelingen in hun -snel veranderende- biotoop. Wanneer al die professionals 's avonds moegepraat zijn en een stapje in de wereld zetten, is dat voor een artiest die naar bredere aandacht hengelt de uitgelezen kans om in de kijker te lopen.

Een van de grote verdiensten van programmeur Robert Meijerink en zijn team is dat zij met EuroSonic ingaan tegen het anglocentrisme in de popmuziek. Ieder jaar zetten ze tijdens het festival een Europese natie in de schijnwerpers, zodat de concertganger verrast kan worden door wat landen als Italië, Duitsland, Noorwegen, Estland of Hongarije aan muzikaal snoepgoed te bieden hebben. Na vele decennia van Britse en Amerikaanse hegemonie op de muziekmarkt, wordt het aandeel van de Europese regio's steeds belangrijker. Een logisch gevolg van een groeiend zelfbewustzijn bij muzikanten en publiek, maar ook van het langzaam dagende besef dat muziek als een volwaardig exportproduct kan worden uitgespeeld. We mogen vandaag dan wel in een geglobaliseerde wereld leven, in de cultuursector is juist sprake van een anderglobalistische reflex. Anderzijds komt er, nu we in Europa nu elkaars groepjes leren kennen, een soort uitwisseling tot stand. Die leidt per definitie tot een rijker en gevarieerder muzieklandschap. EuroSonic is een belangrijke katalysator voor die ontwikkeling. Nergens anders speelt een Bosnische discoband zij aan zij met een Pools dubgezelschap of hoor je, na een Griekse popgroep, een IJslandse laptopartiest.

Onder de vleugels van EuroSonic hebben zich de jongste jaren enkele bijzondere initiatieven ontwikkeld die de circulatie van Europese artiesten moeten vergemakkelijken. De 74 publieke radiostations, aangesloten bij de Europese Radio Unie, maken er bijvoorbeeld een punt van tijdens het festival een heleboel concerten op te nemen en uit te zenden. In de marge van de driedaagse worden telkens ook de European Breakers Awards (of EBBA's) uitgereikt. Vorig jaar ging de Belgische zanger Milow er nog met de publieksprijs aan de haal. Tijdens de European Festival Awards in 2010 kregen nog meer Belgen erelintjes opgespeld: de organisatoren van Cactus in Brugge voor het beste kleine en die van Dour voor het beste middelgrote festival. Herman Schueremans werd

De Nederlandse prinses Máxima op Noorderslag/Eurosonic 2010 met de winnaars van de European Border Breakers' Award. Rechts van haar staat de Vlaming Jonathan Vandenbroeck (Milow), twee plaatsen naar links staat de Nederlandse Esmée Denters.

tot concertpromotor van het jaar verkozen en Rock Werchter bleek, behalve het rockfestijn met het beste programma, ook het favoriete onderonsje van de artiesten te zijn.

Een ander nevenverschijnsel van EuroSonic is het European Talent Exchange Program (of ETEP), een initiatief dat festivalorganisatoren ertoe aanzet meer Europese artiesten te programmeren. Alle aangesloten leden beloven telkens enkele bands die ze in Groningen te horen kregen op hun evenement uit te nodigen. Dat systeem zorgde eerder al voor de continentale triomftocht van Kaizers Orchestra, een gezelschap dat zich van een obscuur Noors dialect bedient, maar wèl alle zalen tussen de Botnische golf en de Middellandse Zee op stelten zet. De kans dat het festival als springplank naar het internationale succes dienst doet, is dus reëel.

Noorderslag staat al sinds het prille begin volledig in het teken van de Hollandse pop, maar tijdens de jongste jubileumeditie stond Nederland ook op

EuroSonic centraal. “Niet dat we meer eigen bandjes hebben geprogrammeerd dan anders”, zegt Robert Meijerink. “We vestigen gewoon de aandacht op groepen die volgens ons klaar zijn om de grens over te steken, bijvoorbeeld omdat ze over een internationale platendeal of bookingagent beschikken.” Het is nog te vroeg om te peilen naar de tastbare resultaten van die extra exposure, maar het staat wel vast dat Nederlandse acts als The Ex, Urban Dance Squad, Within Temptation, De Kift, The Gathering, Alamo Race Track en ZZZ hier hun eerste stapjes naar buitenlandse populariteit hebben gezet. En ook artiesten uit Vlaanderen, zoals Milow, Selah Sue, Goose, Daan, Triggerfinger, Zita Swoon en Isbells zullen met enige dankbaarheid terugblikken op hun optredens in Groningen.

Noorderslag/EuroSonic is een compact en gezellig festival, waar kwaliteit en overzichtelijkheid de steekwoorden zijn. Maar nu de belangstelling van pers en publiek ieder jaar toeneemt, lopen de

vele clubs en zaaltjes in de Groninger binnenstad snel vol, wat niet bevorderlijk is voor het kijk- en luistercomfort van de aanwezigen. Steeds vaker vormen zich buiten op de stoep lange wachtrijen met beteuterd kijkende mensen, die de band waar ze zo nieuwsgierig naar zijn aan hun neus zien voorbijgaan omdat ze niet meer naar binnen kunnen. Dreigt de driedaagse het slachtoffer te worden van zijn eigen succes? Meijerink is er gerust op: “Die groei zit louter in het hoofd van de bezoekers, want we brengen niet méér kaartjes in omloop dan de jaren voordien. We beseffen dat de limiet bereikt is en streven niet naar schaalvergroting. Een jonge band hoort nu eenmaal het best thuis in een intieme omgeving.”

DIRK STEENHAUT

www.eurosonic-noorderslag.nl
